

Kärsämiestä olisi tarvittu

Olen tämänkin lehden palstalla rehunnut lehtipuhaltimista. Nyrpeytteni alkoi oikeastaan muutama vuosi sitten Ruotsissa. Olin viettänyt asiakkaitteni kanssa maukkaan ja pitkän illan. Seuraavana päivänä ei tarvinnut heräillä erikoisen aikaisin. Olin sulkenut puhelimeni ja varmistanut, ettei telkkasista tule mitään automaattista herätystä.

Kuuden maissa heräsin. Ulkoa kului kummallista ulvontaa. Ihan kuin joku olisi kaasutellut autonrämää. Ikään kuin kaasariissa olisi ollut jotain vialla, ja kuski olisi yrittänyt kaasuttamalla parantaa tilannetta.

Mölinä jatkui. Eihän kukaan hullu noin kauaa kaasuttele. Nousin puoli pökerryksissä ylös ja vedin verhoja syrjään. Hotellin pihamaalla oli tyhjä uima-allas ja lekottelualue. Lehdet olivat jo pudonneet. Pihalla värjötteli viisi miestä siniset haalarit päällään. Yksi kantoi isoa reppua ja kunnan kärsää.

Reppumies puhalteli uima-altaan reunalla kärsällään lehtiä johonkin suuntaan. Lehdet lensivät iloisesti. Muut eivät tehneet kummoistakan yritystä kerätä kasoja pois. Hetken kuluttua tuulenpuuska levitti taas pikkukasat pitkin pihaa. Show alkoi alusta.

En osannut olla edes kunnolla vihainen. Naureskelin vaan, että kyllä ne täällä Ruotsissakin osaavat nämä työllistämiset. Maksassani täti kysyi, oliko huoneessa kaikki kunnossa. Vastasin, että kyllä – huoneessa.

Niin että kärsämiestä olisi tarvittu meilläkin. Olin jättänyt vähän tarkoituksella lehdet haravoimatta. Ja sitten nousi pohjoismyrsky, joka näytti jo ratkaisevan koko homman. Se siirsi vilauksessa valtaosan lehdistä aidan oikealle puolelle. Mutta jotain vielä jäi.

Viekottelin hemaisevilla ruokalupauksilla porukkaani haravointitalkoisiin viikonlopuksi. Kävin ostamassa vanhan kunnan rautaharavankin muovisten jatkoksi. Kaupassa vähän naureskelivat. Perustelin, että kevättä varten tässä vaan varaudutaan. Saa nyt halvemmalla, kun ei enää ole sesonkia menollaan.

No, luonto muutti taas suunnitelmia. Tuli hetkessä 10 senttiä uutta valkoista lunta. Onneksi pöperöiden raaka-aineet olivat kunnossa, ja voin keskittyä niihin.

Lumet hävisivät yhtä nopeasti, kuin olivat tulleetkin, mutta kylläinen porukka oli ehtinyt jo häippästä.

Oli lunta tai lehtiä, mutta Perniössä juostiin kovaa. Kunta pääsi mieliin painuvasti esille sunnuntain urheiluruudussa!

pajen